

Kyrkan Jesu Liv Och Uppståndelse

BIBLISKA SANNINGAR OM STATEN ISRAEL

RLJ-1178-SE

JOHN S. TORELL

22 MARS 2009

DEL 7B: MESSIAS ANLÄNDER

FINNS DET EN JORDISK TILLKOMMELSE?

Det var den brännande frågan för varje jude på Jesu tid. De tänkte på det, talade om det, drömde om det och hoppades på det. Om Gud bara kunde sända Messias till dem, skulle romarna drivas ut och Stor-Israel kunde åter upprättas.

För att hedningar skall förstå hur judar tänker, tar jag upp ett stycke från en judisk forskare, professor Gershom Scholem (1897-1982), vid Hebreiska Universitetet i Jerusalem:

“...Judendomen, i alla sina former och manifestationer, har alltid upprätthållit konceptet om en återlösning som en händelse som äger rum offentligt, historiskt och i samhället. Den uppträder i den synliga världen och kan inte uppfattas skild från ett sådant synligt framträdande.

Som kontrast mottages kristendomen som en händelse på det andliga och osynliga området, en händelse som reflekteras av själen, i vars och ens privata sfär, och som påverkar till en inre förvandling som inte behöver svara mot någonting utanför...”¹

Det professor Scholem egentligen säger är att judendomen är en gärningarnas religion, medan kristendomen är en tro utan gärningar. Aposteln Paulus godtog detta som en korrekt syn på judendom och kristendom. **Rom. 4:1-5; Ef. 2:1-10**

Professor Scholem säger också att det finns tre krafter som försöker ta kontroll inom judendomen:

“...inom rabbinisk judendom som ett socialt och religiöst fenomen är tre kategorier av krafter aktiva precis på de punkter där de är som mest levande: konservatism, återupprättelse och utopi.

De konservativa krafterna riktas mot bevarandet av det som existerar och som, i den historiska miljön omgivande judendomen, alltid har varit i fara. De är de lättast synliga och omedelbart verkande tydliga krafterna inom denna typ av judendom. De har materialiserat sig högst effektivt inom halakjan (judiska lagar), i uppbyggnaden och det pågående bevarandet och utvecklingen av religiös lag. Denna lag bestämde en judes liv i exilen, den enda ram i livet i vilken en sinaitisk uppenbarelse verkade möjlig; det är inte förvånande att den drog till sig konservativa krafter framför allt.

¹ THE MESSIANIC IDEA IN JUDAISM, Gershom Scholem, 1971, p.1

De restaurativa krafterna riktas mot återvändandet och återställelsen av ett förutvarande tillstånd som i så fall upplevs som ett ideal. Mera precis ger de ett tillstånd av historisk fantasi och minnet av en nation i det förflutnas gynnsamma omständigheter. Här är hoppet riktat bakåt mot realiseringen av ett ursprungligt sakernas tillstånd och till ett 'liv tillsammans med fäderna.' Men som tillägg finns det krafter som pressar framåt och förnyar; de närs av en vision av framtiden och ger utopisk inspiration.

De siktar på en tingens beskaffenhet som vi inte har sett än. Problemet med messianismen inom historisk judendom finns i just dessa tre olika krafter inflytande. Säkert är att de konservativa tendenserna, viktiga och även avgörande i sin roll inom judendomen, inte har någon del i utvecklingen av messianismen inom detta samhälle....

....utopianismen som förser juden med ett ideal som han gärna ser förverkligat faller inom två olika kategorier. Den kan anta den radikala formen av ett nytt innehåll som kommer att förverkligas i en framtid som faktiskt inte är något annat restorationen av det gamla, att ta tillbaka det som var förlorat: den ideala kontentan av det förflutna ger på samma gång grunden till visionen om framtiden..."²

När vi läser hur detta judiska tänkande gestaltar sig, är det ganska enkelt att placera in de tre politiska krafterna på Jesu tid på sina rätta platser.

FARISÉERNA

Fariseerna var den konservativa kraften och attackerade ständigt Jesus eftersom de ansåg att han inte höll lagen som den stod skriven i Talmud. **Matt. 12:1-14, 24; 16:12**

SADDUCÉERNA

Sadduceerna passade inte in i någon av dessa kategorier. De trodde inte på ett liv efter döden; livet var här och nu och något annat fanns inte. **Apg. 23:6-10**

De var pragmatiska (sakliga), kollaborerade med de romerska ockupanterna i regeringen och levde ganska väl på det. Det är mycket sannolikt att många publikaner (skatteindrivare åt romarna) var sadduceer. **Luk. 19:1-9**

Att ta upp skatter var ett givande privat företag i Romarriket och Rom krävde en viss summa som skulle tillfalla deras skattkista, men skatteindrivaren var fri att ta ut mycket mer, så länge han lämnade statens andel oskärad. Detta var en hemsk tid för det vanliga folket; det var skatt på all import och export, och allmän försäljningsskatt på varor. Sedan var det skatt på korsandet av broar, vägskatter, hamnskatter och till och med stadsskatter. Därtill kom att alla vagnar beskattades efter antalet hjul, axlar, gående fick skatta om de gick på allmänna vägar samt affärsmän och hantverkare var tvungna att köpa licenser för att kunna sälja sina

² Ibid pp. 3-4

varor och tjänster.³ Det judiska folket hade fått nog av dessa skatter. Jesus fick möta frågan om att betala skatt och hans svar var inte vad fariseerna ville höra.
Mark. 12:12-17

SELOTERNA

Först här introducerar jag i denna serie de mäktiga judarna inom politiken och det militära. De ville alla upprätta Israel till dess forna storhet. För att kunna delge denna grupps stora makt har jag valt att återge en on line-sida:

*“Seloterna var en judisk gruppering vid tiden runt Kristi födelse som startade som ett religiöst renlevnadsparti men som sedan blev den första terroristorganisationen. Grundare av organisationen anses vara Judas Galiléern, som runt år 7 manade till motstånd mot den romerska skattskrivningen. Jesus lärjunge Simon Ivrvaren var trots namnet inte selot. År 66-70 var seloterna en av de stora pådrivarna till det stora judiska upproret mot romarriket då Jerusalem för en tid erövrades. Det uppstod dock interna stridigheter, och en allians mellan fariséer och saddukéer fördrev seloterna från Jerusalem samma år, vilka då flydde till ökenfästningen Masada. Kriget vände då kejsar Nero nästa år skickade den erfarna fältherren Vespasianus, och snart var Jerusalem belägrat. Efter att Jerusalem föll år 70 började även Masada belägras. Då romarna år 73 erövrade Masada fann de alla utom två kvinnor och fem barn döda.
(Wikipedia)*

Det är intressant att Jesus valde en apostel från denna militanta grupp i Judeen.
Luk. 6:15; Apg. 1:13

I början av Jesu verksamhet trodde seloterna att han var Messias och försökte tvinga honom att utropa sig själv till "judarnas konung" så att han skulle driva ut romarna med hjälp av sin andliga styrka. **Matt. 11:12; Joh. 6:14-15**

De flesta kristna har läst berättelsen om aposteln Paulus som den presenteras i Apostlagärningarna och läst om de 40 män som konspirerade tillsammans för att mörda Paulus. Men visste du att dessa män var seloter? Reaktionen från Claudius Lysias, överhuvudet för den romerska garnisonen i Jerusalem var snabb, och om du lägger märke till den styrka han mobiliserar för att skydda Paulus förstår du vilken makt seloterna utövade. **Apg. 23:10-35**

Den Sionistiska Världsfederationen som grundades av Theodore Herzl i mitten av 1890-talet hade rötter tillbaka bland seloterna. Samma mordiska anda som drev seloterna drev de moderna sionisterna vilket kulminerade i den politiska staten Israel år 1948.

³ UNGER'S BIBLE DICTIONARY, 1957, pp. 899-900

ESSÉERNA

Esseerna var den fjärde gruppen som existerade på Jesu tid som hörde till de utopiska krafterna inom judendomen. Nya Testamentet säger oss inte om någon av deras medlemmar någonsin gick på Jesus och hans verksamhets linje. För att ge en kort förklaring av vad esseerna stod för finns denna lilla information on line:

“Esséer var en grupp bland judarna, beskriven av historikern Flavius Josefus och filosofen Filon. De fanns utspridda i Palestina, främst i Judéen. Nutida forskare identifierar dem ofta, helt eller delvis, med Qumransekten, vars skrifter återfinns i Dödahavsrollarna. Deras tro präglades av en stark dualism mellan gott och ont, ljus och mörker. Detta skulle utmynna i en slutgiltig kamp där ljuset skulle segra.

Esséerna (eller, annat ord, essenerna), skulle enligt Plinius den äldre utgjort en folkgrupp vid Döda havets nordvästra strand. Dessa skulle ha levt ogifta men hela tiden blivit fler genom konvertiter. Dessa betraktades som ett parti, likt fariséerna och saddukéerna. Även om Esséerna kom att betraktas som ett parti liknande fariséerna och saddukéerna hade de inte mycket till övers för deras religiösa inriktning (filosofiskt och traditionellt var de dock närmare fariséerna än saddukéerna). Esséerna ansåg att fariséerna, som var det parti som religiöst dominerade i början av vår tideräkning (framför allt inom tempelverksamheten), levde ett alldeles för världsligt liv. Esséerna menade att ett liv i avskildhet var det enda riktiga och fann ingen möjlighet att acceptera de samtida översteprästernas verksamhet i tempelkultens Jerusalem. (Wikipedia)

KABBALA

Den "kabbalistiske messias" är en tanke jag vill presentera därför att få kristna någonsin har hört talas om den. Om detta säger professor Scholem:

“...Den djupa känslan av omöjlighet att beräkna när den messianska tidsåldern inträffar har fått Aggadah⁴ att framställa idén om att en ockultation ett döljande) skall till när det gäller Messias, som alltid är närvarande någonstans och genom en outgrundlig legend, inte utan skäl, har tillåtits födas vid Templets förstöring. Vid början av denna djupa katastrof existerar chansen till återlösning. Israel talar till Gud: 'När kommer du att återlösa oss?' Han svarar: 'När ni har sjunkit till den lägsta nivån, då kommer jag att återlösa er.' I samklang med denna ständiga närvaro finns konceptet att Messias väntar i det fördolda....

...Sidorna i Talmuds traktat (behandling) Sanhedrin som behandlar den messianska tidsåldern är fulla av extravaganta formuleringar av detta slag.

⁴ AGGADAH – Berättelser och folklöre i Talmud och Midrash (judiska kommentarer)

Man menar att Messias endast skall komma i en tid som antingen är moraliskt ren eller totalt syndig och förstörd.”⁵.

MESSIAS OCH KATASTROFALA HÄNDELSER

De judar som följer kabbalans läror har en totalt förvrängd kunskap om Messias.⁶ Helt kort detta är vad Kabbalan lär om Messias:

Vid skapelsen blev skapelsens Gud förvirrad och nedstämd, och han drog sig tillbaka in i sig själv. Det av honom, som utgör "messiasdelen" föll ned från himlen ner i avgrunden, där denna del av gudomen tog sig till uttryck som "DEN HELIGA ORMEN." En annan del av samma gudom, den feminina delen, kallas "Sofia" och står för visheten. När Moses gick uppför berget för att möta Gud, säger Kabbalan att han i själva verket mötte "den onda delen av Gud," medan de sjuttio äldste vid foten av berget mötte "den goda delen" av Gud. Detta, säger de, är hur de fick motta början av kabbalan. De säger att den Heliga Ormen hålls fången i den bottenlösa avgrunden (abyssen), och att det finns två sätt att släppa ut honom därifrån. Den "heliga ormen" är enligt kabbalisterna Messias, och han kan bara komma upp från avgrunden till jorden om någon av nedanstående två kriterier uppfylls:

1. Att alla människor på jorden blir goda.
2. Att alla människor på jorden blir helt och hållet onda och fulla av synd.

De kabbalistiska ledarna bestämde sig tidigt för att det skulle vara lättare att göra människorna onda istället för goda. Därför är det alla kabbalisters plikt att synda så mycket som möjligt, så att man leder alla andra människor in i en ytterligt depraverad livsstil, som kommer att förstöra samhället och skapa kaos. Från detta kaos kommer de sedan att införa sin typ av ordning. Det betyder att de kabbalistiska judarna endast kan lyckas med sin plan om katastrofala händelser inträffar i vår värld.

Denna fördömda doktrin utvecklades av konung Salomo i slutet av hans liv när han helt och hållet hade fallit i djup synd och inte längre vandrade med Gud.

1 Kon. 11:1-12

Eftersom den kristna kyrkan i världen inte har kunskap om Kabbalan och det inte lärs ut vid teologiska institut, har inte pastorerna den minsta aning om att den existerade i i landet Israel och började med Salomo. Jag gick på Golden Gate Baptist Teologiska Seminarium, Mill Valley, California i mer än tre år och fick en mastersgrad i teologi utan att få en enda timmes undervisning i detta ämne.

⁵ THE MESSIANIC IDEA IN JUDAISM, Gershom Scholem, 1971, pp.11-13

⁶ THE DOVE WINTER 1995, John S. Torell, pp.4-37

KABBALAN I DET GAMLA TESTAMENTET

Låt oss gå tillbaka till Gamla Testamentet och läsa om hur de gamla profeterna dundrade mot denna lära.

Konung Hiskia fick order från Gud att förstöra den kopparorm som Moses hade hade upphöjt i öknen när folket angreps av ormar. Med tiden hade denna relik blivit föremål för tillbedjan, och enligt de kabbalistiska lärarna representerade denna den Heliga Ormen i avgrunden. **2 Kings 18:1-7**

Profeten Jesaja gick hårt åt det kabbalistiska systemet. **Jes. 5:11-20**

Han for ut krafigt mot det förbund med helvetet som kabbalans anhängare inträtt i. **Jes. 28:14-18**

Jeremia sparade inte på orden. **Jer. 7:1-11**

Han talade om en konspiration. **Jer. 11:9-10**

Hesekiel upprepade denna varning. **Hes. 22:25-31**

Johannes Döparen avslöjade de kabbalistiska ledarna. **Matt. 3:7-10**

Jesus backade inte för dem. **Matt. 12:34**

Kom ihåg, det är inte så viktigt hur du börjar din bana som kristen, men det är viktigt att du avslutar den rätt!

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?